

[Riishøj]

tværtimod en helt anden samfundstype, det, vi forestiller os ved socialisme.

Det er en længere debat, men det, der foretages med dette lovindgreb, er ikke decentralisering. Det er centralisering på et andet niveau og i en ubehageligere form.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan forstå, at der er tale om to slags decentraliseringer: dem, SF foretager, og de er behagelige, og dem, vi foretager, og de er ubehagelige. Det har selvfølgelig noget at gøre med penge, og SF har jo så mange penge, fordi løsning af de overordnede økonomiske problemer ikke er SFs opgave.

Jeg er nu af den opfattelse, at det, som er vores opgave her, er at udstikke nogle rammer, og det kan da godt være, at hvis vi har været lidt for flotte i 1960'erne og i 1970'erne, så bliver rammerne noget snævrere, end vi egentlig godt alle sammen kunne have tænkt os.

Jeg vil godt lige anholde det, hr. Riishøj sagde med hensyn til Rexonacirkulæret, nemlig at man dikterede, at nu skulle der være 29 elever i klassen. Det var der så sandelig ikke tale om. Der var tale om, at man i visse tilfælde kunne dispensere fra reglen om 28 elever, og det betød i virkeligheden en bedre manøvreringsmulighed. Det, der blev resultatet, var, at man for at opretholde loftet på 28 blev nødt til at smide rundt med de stakkels gymnasieelever for at få tingene til at hænge sammen, hvor man meget lettere kunne have administreret de besparelser, der skulle til, hvis man havde givet den dispensation.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beklager, at jeg i første omgang ikke fik svaret alle ordførerne. Det skyldes, at jeg først i dag er blevet klar over, at ministre ikke har ubegrænset taletid. Det siger lidt om den beskedenhed, hvormed jeg har ført mig frem hidtil, at jeg aldrig har haft brug for den viden. Den fik jeg altså for første gang i dag.

Både fru Bente Juncker og hr. Steffensen talte varmt om de små gymnasier – jeg tror, de især tænkte på de små private gymnasier – som kan få et problem til sommer med, at der måske et enkelt år ikke er elever nok til

den sproglige linie. Jeg er ganske klar over problemet, og jeg forstår, at det er rejst her, fordi det står i bemærkningerne til forslaget, at vi agter at bruge en af bemyndigelserne til at sikre, at man ikke kan køre med gymnasier, som ikke har en sproglig linie.

Jeg forstår udmærket den konflikt, vi der ved kommer i: på den ene side vil vi gerne sikre, at man ikke kører med rene matematikergymnasier, på den anden side vil vi også gerne sikre de små gymnasier. På det punkt er jeg villig til et hvilket som helst kompromis, der kan blive enighed om i folketingets uddannelsesudvalg. Jeg ønsker ikke at fare frem med nogen som helst form for bål og brand over for et lille privat gymnasium, som i en periode ikke kan skrabe elever nok sammen. De offentlige gymnasier får nok ikke det samme problem, for dér kan man fordele sig til – eller rettere sagt: dér kan man fordele sig ud af problemet. Men også for offentlige gymnasier må vi sige, at hvis ikke de kan fordele sig ud af problemet, så må vi behandle dem præcis som de private i den henseende. Jeg lover at være meget opmærksom på problemet.

Fru Bente Juncker nævnte dette med censorkorpset, som hun ikke ville have alt for lokaliseret, altså hun ville sikre, at det ikke bare var to nabogymnasier, der udvekslede censorer år efter år. Jeg lover på fru Bente Junckers foranledning, at vi til udvalget skal fremsende en beskrivelse af, hvorledes censorordningen fungerer. Jeg finder det meget vigtigt og er helt enig med fru Bente Juncker i det, hun sagde om den sag.

Hr. Riishøj spurgte her i anden omgang om, hvad jeg sagde til Københavns amts planer. Jeg siger, at når det gælder muligheden for at nedlægge et eller flere af gymnasierne i Københavns amt, så er tilstanden efter vedtagelsen af det foreliggende forslag præcis den samme som før. Der er ingen ændring i så henseende, og det er netop det fine ved det, for jeg har ønsket, at vi skulle fjerne den frygt, som nogle med god grund kunne have. Den frygt er fjernet ved, at man nu kan holde ministeren fast på, at det er ham, der har ansvaret for en eventuel uønskelig centralisering af gymnasiekapaciteten.

Jeg vil gerne takke hr. Poulsgaard for den meget større klarhed, der kom i hans seneste indlæg. Jeg undskylder, hvis jeg var uopmærksom i første omgang. Han siger, at vi